

Posudek diplomové práce Veroniky Dragounové *Kladenské kino Svět v letech 1960–1990 prizmatem jeho zaměstnanců*. Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy, 2023.

Veronika Dragounová předkládá k obhajobě práci, která je dalším příspěvkem do širokého rámce regionálních dějin. Její výzkum je úzce zaměřen – autorka, jak již napovídá i název práce, nám přibližuje fungování kladenského kina Svět (nejen tedy Svět, jelikož kino v průběhu let mělo jmen hned několik). Nabízí tak pomyslný protipól jiným pracím a výzkumům, které se na Kladno zaměřují spíše prostřednictvím jeho historie hornické či průmyslové. Práce vychází z rodinné historie či zkušenosti diplomantky, která přiznává osobní zaujetí tématem, potažmo daným místem, k němuž ji váží vzpomínky z dětství. Proto, jak sama zdůrazňuje (s. 10) se snaží zachovat co nejobektivnější postoj. Bohužel v metodologické části práce není konkrétně zmíněno, jak s touto svou pozicionalitou v průběhu výzkumu pracovala, jaké výhody či naopak úskalí jí vztah ke zkoumané problematice, danému místu, přinesl. Prosím proto o reflexi badatelské pozicionality v rámci obhajoby.

Práce má standardní strukturu, která je pro zpracování tématu vhodná i funkční. Pokud jde o teoreticko-metodologickou část, oceňuji jak poctivou rešerši, tak zařazení pasáže věnované stanovení výzkumných otázek. Bohužel zde však autorka spíše parafrázuje výzkumné otázky či témata z publikace Allen – Gomery *Film history: theory and practice* (1985), a dodává, že se knihou inspirovala. Nakonec tedy chybí jasně stanovené autorčiny výzkumné otázky, což se pak nepříznivě promítne v empirické části textu. Výhrady bych měla i k té části metodologie, kde autorka představuje archivní prameny a dobové publikace. U archivního fondu z kapacitních důvodů rezignovala na podrobnější zpracování a propojení s narativními prameny. Jedná se o fond o rozsahu 71,53 bm, takže takové rozhodnutí je v zásadě pochopitelné, jen mělo být v textu lépe argumentačně podloženo. Naopak archivní materiály, které získala v elektronické formě, v textu hojně využívá, takže text v určitých částech působí nevyváženě. Naopak velmi zdařilá je reflexe praktického postupu při realizaci orálněhistorických rozhovorů, nejrůznějších těžkostí a neočekávaných skutečností, s nimiž se diplomantka vyrovnávala.

Po teoreticko-metodologické stati autorka představuje historický kontext tématu. Zde bych považovala za dostatečné, aby se soustředila pouze na 20. století, bez pojednání o počátcích kinematografie. Mnohem větší problém však představuje skutečnost, že autorka nerozpracovává dostatečně historický kontext pro období, které sama sleduje, tedy od 60. do 90. let 20. století; období od 60. let do roku 1989 věnuje jeden odstavec. Chybí také vysvětlení jednotlivých milníků, které si pro svůj výzkum vybrala, tedy let 1960 a 1990. Prosím doplnit u obhajoby. Stejně tak nedostatečná je podkapitola historického kontextu fungování kina v Kladně (3.1), kterou navíc autorka nazývá Kladenské kinematografy, přičemž mluví o tom, že v průběhu 20. století „byla kladenská kinematografie velmi živá“ (s. 31). Předpokládám, že zde došlo k chybnému používání odborné terminologie. Tato část podle mého názoru měla přinést detailnější pohled na fungování kin, filmovou distribuci, význam promítání pro společenský život v Kladně apod. Autorka však přináší pouze výčet kin, která v Kladně fungovala. Mimochodem, v tomto výčtu (s. 32) v poznámkách pod čarou uvádí alternativní názvy kin a jejich umístění (což je pro čtenáře/čtenářku bez znalosti

místních reálií užitečné), ale opomněla uvést zdroj, z něhož informace čerpá. Abych autorce nekřivdila, je potřeba uvést, že některé nedostatky pasáže věnované historickému kontextu a chybějící informace částečně přináší dílčí kapitoly v následující části textu, která se věnuje již samotnému kinu Svět.

Tato hlavní část diplomové práce sice postrádá hlubší interpretace některých okruhů, ale nakonec přináší docela hezké a zajímavé vyprávění o každodennosti v jednom kladenském kině. Bohužel i zde je často reflektováno především období 50. let, navzdory tomu, že si autorka vytýčila jako hlavní přínést obraz kina v letech 1960 až 1990. Postrádám zde především propracovanější téma související s obdobím tzv. normalizace, ať již v užším či širším vymezení této éry. Přitom v souvislosti s „normalizací“ lze očekávat například proměnu repertoáru, ale třeba i návštěvnických zvyklostí apod. Chybí i hlubší kontextualizace tématu – například informace o ceně vstupného nám příliš neřekne, pokud není dána do nějaké relace, ať již k jiným cenám, či průměrnému platu.

Z hlediska jazykového a stylistického je text spíše slabší, je zde množství „vycpávkových“ vět, různých zdlouhavých úvodů či krátkých odstavců, které postrádají konkrétní sdělení. Textu by prospělo také promyšlenější řazení informací – například téma „konkurenčních podniků“ by bylo vhodné zařadit k historickému kontextu. Toto jsou však nedostatky spíše formálního charakteru. Celkově předkládaná práce splňuje požadavky kladené na diplomní projekt, diplomantka prokázala schopnost vlastní výzkumné práce, od definování tématu až po výsledný odborný text. Diplomovou práci doporučuji k obhajobě, vzhledem k nedostatkům popsaným výše navrhuji **hodnocení stupněm 3 (dobře)**.

Posudek vypracovala:

Lenka Krátká, 26. 8. 2023